

EUROPEISKA
REVISIONSRÄTTEN

SV

Tal

**Bryssel den 12 november 2014
ECA/14/52**

Tal av Vítor Caldeira, ordförande för Europeiska revisionsrätten

Presentation av årsrapporterna för 2013

Europaparlamentets plenarsammanträde

Bryssel den 12 november 2014

Det talade ordet gäller.

ECA Press

Damijan Fišer – Pressekreterare

12, rue Alcide De Gasperi – L-1615 Luxembourg

T: +352 4398-45410

M: +352 621552224

E: press@eca.europa.eu

@EUAuditorsECA

Youtube: [EUAuditorsECA](https://www.youtube.com/EUAuditorsECA)

eca.europa.eu

Herr talman

Ärade ledamöter av Europaparlamentet.

Fru vice kommissionsordförande.

Det är en ära att få presentera revisionsrättens årsrapport för budgetåret 2013 för Europaparlamentets plenarsammanträde.

Vi lever i en tid av stora förändringar i Europa. En ny kommission står inför många stora utmaningar.

En av utmaningarna gäller att förbättra förvaltningen av EU:s budget. Och den består av tre saker: att utnyttja pengarna, att se till att EU:s finansiella regler följs och att uppnå ett resultat som är värdefullt – och synligt – för medborgarna.

Ärade ledamöter.

Så här i början av den nya utgiftsperioden menar vi i vår årsrapport att EU:s ekonomiska förvaltning generellt sett fortfarande inte är tillräckligt bra.

När det gäller **att utnyttja EU:s budget** gjordes utbetalningar från EU-budgeten under 2013 på över 148 miljarder euro, eller nästan 99 % av det största tillgängliga beloppet för året.

Revisionsrätten drar slutsatsen att dessa transaktioner redovisades korrekt 2013, och därmed har vi nu varje år sedan 2007 gjort ett uttalande utan reservation om räkenskapernas tillförlitlighet.

Men jag vill uppmana till försiktighet när det gäller **EU:s likviditetsförvaltning**.

Trots den höga andelen betalningar ökade de utestående finansiella åtagandena med ytterligare 9 miljarder euro till 322 miljarder euro i slutet av 2013.

Detta återspeglar det ökande trycket på EU:s likviditet. Mot den bakgrunden är det viktigt att kommissionen förebygger en potentiell brist på finansiering av EU-program genom att utarbeta lämpliga långsiktiga likviditetsbudgetar.

Samtidigt rekommenderar vi att kommissionen försäkras sig om att betalningar från EU-budgeten motsvarar verkliga likviditetsbehov. Enligt de senaste uppgifterna från kommissionen hade exempelvis mindre än hälften av de 14 miljarder euro som betalats till **finansieringstekniska instrument** nått de slutliga stödmottagarna i slutet av 2013.

Ärade ledamöter.

EU-budgeten utnyttjas fullt ut men alltför många betalningar **följer fortfarande inte reglerna**.

Vi uppskattar den mest sannolika felprocenten i betalningarna 2013 till 4,7 %, jämfört med 4,8 % 2012. Det är långt över "väsentlighetsgränsen" på 2 %, liksom alla tidigare år som vi har granskat EU:s räkenskaper.

År 2013 var felnivån väsentlig inom alla utgiftsområden. Enda undantaget var de 10,6 miljarder euro som EU använde till sin egen administration.

Vi uppskattar att felprocenten är högre när det gäller de 80 % av EU-medlen där ansvaret för förvaltningen av EU-medlen delas mellan kommissionen och medlemsstaterna, nämligen 5,2 %, jämfört med 3,7 % inom övriga områden som främst förvaltas direkt av kommissionen.

Vi konstaterade att kommissionens och de nationella myndigheternas korrigerande åtgärder bidrar till att hålla nere felprocentsatsen, men mycket mer skulle kunna göras med de nuvarande rutinerna för att i första hand förhindra att felen uppstår.

Till exempel kunde revisionsrättens felprocent inom landsbygdsutveckling i princip ha minskat från 6,7 till 2,0 % om de nationella myndigheterna hade använt sig av all den information de hade tillgång till innan de begärde ersättning från kommissionen.

De huvudsakliga källorna till fel som de nationella myndigheterna bör titta efter är ersättningsanspråk som inte är stödberättigande, allvarliga överträdelser av reglerna för offentlig upphandling och felaktigt redovisade jordbruksarealer.

Revisionsrätten anser att kommissionen och medlemsstaterna bör koncentrera sig på att i första hand förebygga och sedan upptäcka och korrigera de fel som uppkommer av dessa orsaker, inte minst eftersom de felen undergräver en effektiv och ändamålsenlig användning av EU:s medel.

Ärade ledamöter.

Under programperioden 2007–2013 inriktade sig de som förvaltade EU-medel i första hand på att använda de pengar som fanns, i andra hand på att följa reglerna och först efter det – och i relativt liten utsträckning – på att **uppnå resultat**.

Detta återspeglar ett grundläggande drag i EU:s budgetförvaltning. Handläggare i medlemsstaterna och på EU-nivå står under hårt tryck att använda pengarna eftersom de annars riskerar att förlora dem, men de saknar motsvarande incitament för att uppnå resultat med pengarna.

Detta måste ändras. I vår årsrapport finns många exempel från de 19 särskilda rapporter som revisionsrätten antog 2013 som visar hur en bättre inriktning på resultat skulle kunna förbättra insatserna.

I det sammanhanget välkomnar revisionsrätten kommissionens initiativ att gå från en kultur av att använda pengarna till en resultatkultur.

En sådan resultatkultur förutsätter enligt revisionsrättens uppfattning

- för det första, ett uppriktigt åtagande på EU-nivå och nationell nivå att uppnå bästa möjliga resultat med begränsade resurser från EU,
- för det andra, lämpliga resultatmål och tillförlitlig information om måloppfyllelse,
- för det tredje, vilket är det viktigaste, rätt incitament som belönar goda resultat motverkar dåliga.

En förutsättning för att man med den nya budgetförvaltningen för 2014–2020 ska lyckas öka inriktningen på resultat är att dessa tre element finns på plats och fungerar ändamålsenligt.

Samtidigt måste de generella resultat som har uppnåtts bli mer synliga. Därför rekommenderar revisionsrätten att kommissionen i sin årliga utvärderingsrapport i större utsträckning rapporterar om EU-budgetens europeiska mervärde och uppfyllelsen av målen för Europa 2020-strategin.

Herr talman, ärade ledamöter.

Att förbättra EU:s ekonomiska förvaltning handlar inte om att välja mellan att använda pengarna, att följa reglerna och att uppnå resultat. Det handlar om att lyckas med alla tre sakerna samtidigt. Och den uppgiften vore lättare om EU-budgeten var mer hanterbar, med tydligare mål och enklare rutiner för hur pengarna används. Det är de viktigaste lärdomarna från budgetperioden 2007–2013.

Som jag hoppas framgår av revisionsrättens årsrapport för 2013 står vi fast vid vårt fulla åtagande att hjälpa parlamentet, de övriga EU-institutionerna och medlemsstaterna att använda EU:s pengar på bästa möjliga sätt för att uppnå de resultat som EU-medborgarna med rätta förväntar sig att se.

Tack för uppmärksamheten.